

"OPĚT" MIMOŘÁDNÝ LIST

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V NOSISLAVI

středa příprava ke confirmaci on-line

čtvrtek biblická půlhodina zveřejněna na YouTube, výklad 1. listu Tesalonickým na chvíli přerušíme a začne v novém formátu výklad **Velikonoce podle Jana**

neděle bohoslužby v **Husově domě**

Děkujeme velmi za Vaše dary a příspěvky do sbírek. Dnes se koná celocírkevní sbírka na tisk. Staršovstvo rozhodlo o odeslání částky 2.000,- Kč.

Nechceme rozhodně přispívat k šíření infekce ani způsobovat zátěž nemocnicím. Bohoslužby budeme proto nadále především vysílat on-line, distribuovat mimořádné listy s kázáním. Zároveň je samozřejmě možné se vši obezřetností **do shromáždění přijít** (s rouškou či respirátorem).

Sestra farářka Erika Petříčková přijala nabídku z jiného sboru. Prosíme, **modlete za výběr nového faráře / farářky pro náš sbor.**

13. března od devíti hodin bude on-line presbyterní konference s psychologem a farářem Ivanem Ryšavým: **Začíná to v kolébce.** Odkaz na připojení bude na webu a fb.

V neděli 21. března se bude konat **Postní polévka**, jejíž výtěžek by mohl pomoci práci Diakonie ČCE uprchlíkům ze Sýrie, kteří žijí v táborech v Libanonu. Příští neděli se dozvíte, jak bude "prodej polévky bezkontaktně probíhat".

25. března bude **beseda s hostem** doc. dr. Tomášem Novotným o židovském svátku Pesach. Začne v 18.30.

V neděli 28. března se po bohoslužbách uskuteční on-line **rozhovor o životě sboru**, který bude i přenášán. Je to z toho důvodu, že není možné konat Výroční sborové shromáždění. Na internetových stránkách sboru je zveřejněna Výroční zpráva za rok 2020, dostanete ji také do schránek i s letákem o opravě fary.

Miminko se narodilo manželům Nikole a Martinovi Svobodovým a je to Adélka.

EX LIBRIS

Sotvaže jsem začala literární rozum brát, podlehla jsem kouzlu exlibris. Toužila jsem jednou mít své vlastní, natisknout si ho do knih, přemýšlela jsem, jak by mohlo vypadat. Je to věda.

Exlibris (ex libris latinsky z knih) je označení knihy, nejčastěji razítkem nebo nálepkou, které udává vlastnický vztah určité osoby ke knize. Existuje dokonce Spolek sběratelů a přátel exlibris, který pro své členy vydává časopis Knižní značka už od roku 1937. Exlibris má svoje sběratele, odborníky, nadšence a tvorba má svá pravidla.

K vlastnímu exlibris jsem nakonec přišla „jako slepý k houslím“ a jedno povedené jsem vyvdala. A jsem tomu ráda. Teď mě čeká pátrání, co na něm je a proč, kdo ho stvořil? Máte taky ve svých knihách exlibris? Je to velmi praktické. Dostane-li se nyní například nějaká moje kniha k vám, už u vás doufám nezůstane, protože značka křičí: Z KNIH RODINY RAFLOVY.

Máte své Ex Libris? Pošlete nám ho...

MESIÁŠ PRO VŠECHNY

ONDŘEJ MACEK

Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy. Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. Promluvil k nim: Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli. Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst. A říkali: Což to není syn Josefův? On jim odpověděl: "Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! O čem jsme slyšeli, že se dalo v Kafarnaum, učíš i zde, kde jsi doma. Řekl: Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti. Po pravdě vám říkám: Mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, kdy se zavřelo nebe na tři a půl roku a na celou zemi přišel veliký hlad. A k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, nýbrž jen k oné vdově do Sarepty v zemi sidonské. A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, a žádný z nich nebyl očištěn, jen syrský Náman. Když to slyšeli, byli všichni v synagóze naplněni hněvem. Vstali, vyhnali ho z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů. On však prošel jejich středem a bral se dál. (Lukáš 4,14-30)

Za Ježíšem jsou zřejmě léta přípravy, modlitební život, také cesta k Janovi pro křest, potvrzení úkolu, zkouška na poušti. Už se o něm ví. Něco už v okolí dělal a říkal. A teď po letech studia spisů, modliteb, přemýšlení stojí doma v Nazaretu. Je sobota. To je den s Bohem a s jeho lidem. Tak jde do synagogy. (I on ví, že to je dobrý způsob, jak část toho dne strávit.) On zná je (Nazaretské). Oni znají jeho. Mluví inspirovaně, to cítí všichni. Ale to, co říká, je v protikladu k tomu, co očekávali. Jestli je tohle Bohem inspirované, tak to nechtějí slyšet.

Mám všem smutným vyřídit, že se to obrací k dobrému.

Že je tu pro všechny Bůh.

I pro zadlužené (třeba ve vztazích), uvězněné (v minulosti, vině, nemoci, výčitkách, umírání.) I pro ty, co toho hodně pokazili.

Budoucnost je tu i pro ty, kdo ji neměli, kterým ji jejich okolí, nebo okolnosti braly.

Co řekl tak špatného, že ho za to ženou ven na skálu a chtějí ho z ní shodit dolů? Myslím, že Lukáš si tu dopřává trochu ironie. Před nedávnem ďábel Ježíše postavil na vrcholek chrámu a vybízel: Skoč dolů, Bůh tě ochrání. Tady ho Bůh skutečně ochrání před pádem. Možná proto, že teď nejde o reklamu, o získání pozornosti, ale že je to kvůli tomu, že se mu Ježíš dal k dispozici, že jeho úkol teprve začíná.

Ježíš zřetelně cítí, že si z něj Nazaretští chtějí utahovat, a ne s ním něco sdílet.

Lidé tu stejně jako pokušitel z pouště po Ježíšovi chtějí divy a kouzla: Lékaři uzdrav sám sebe. Dokaž to, kým jsi; kde jsou tvoji andělé? Není to daleko od toho, co uslyší na kříži: Jiné zachránil, sám sebe zachránit neumí.

Proč to bylo tak špatně – to, co řekl?

Aby to vysvětlil, připomíná dva biblické příběhy: Eliáš zajistil jídlo vdově kdesi ve Fénicii, která se ho ujala, když jej z Izraele vyhnali. Eliáš uzdravil z lepry velitele nepřátelské armády. Ježíš se přidává k těmto dávným prorokům.

A tím popouzí přítomné, kteří by skoro chtěli křičet: Bůh Izraele se spletl, zachránil ty špatné!

Všichni tehdy čekali, kdy už nás náš Bůh osvobodí od nepřátel. Zahubí a zničí okupanty. (Asi všichni nějak toužíme po tom, aby nám dal Bůh zapravdu, aby se nás zastal.) A Ježíš tu říká, že z činů velkých proroků měli zisk pohané. A že budou mít i z mesiáše, krista.

Tohle v Nazaretu poslouchat nechtějí. A už teprve ne od toho, kdo s nimi lítal před pár lety po návsi.

Možná na začátku nebyli u vytržení z toho, jak mluví dobře, nebo jim třeba i běhalo cosi po zádech, když Ježíše slyšeli mluvit. Ale nejvíce je zarazilo to, když řekl: Bůh je tu pro všechny. O všechny stojí. Na každém mu záleží. Místo: Milost pro Izrael a soud pro všechny ostatní.

Ježíš tu zveřejňuje část svého mesiášovského programu – pomáhat, těšit, provázet – všechny.

Odrodilec, zrádce víry, pryč s ním!

Proč si Ježíš vybral text z proroka Izaiáše?

Jde v něm o mesiáše. V celé knize se průběžně objevuje postava „pomazaného“, který vystupuje ve jménu Boha, který ukazuje, co Bůh chce a také to dělá. Pomazaný, hebrejsky mesiáš, řecky christos, český Kristus je někdo,

kdo stojí pod božím působením, kdo byl k něčemu (k úkolu) uschopněn Bohem. (Pomazání však nechrání a ani jeho neušetří těžkostí, smrti.)

Ježíš přečetl jen kousek, nepokračoval dalšími verši o útěše truchlících na Sijónu (tedy v Jeruzalémě, v Chrámu).

Místo toho zdůrazňuje, že se Izrael má stát světlem naděje a orientace ostatním národům.

Mesiáš podle Ježíše nepřišel cizí národy trestat, ale vnést do světa boží přístup k lidem – lásku.

To je něco, co bylo a vlastně pořád je šokující.

Lidé nepochopí a nepřijmou to, kým Ježíš je, pokud nevzdají své sny o vítězství (vojenském, politickém, teologickém, hospodářském, argumentačním), o své nadřazenosti nad druhými, sny o své pravdě, pokud se pořád budou chtít nad druhé prosadit.

Vlastně se stejným nepochopením bude Ježíš konfrontován o Velikonocích. Ono jim v Jeruzalémě tolik nevadilo, že se někdo prohlásil či byl druhými prohlašován za mesiáše, božského vyslance, záchrance od Boha, ale vadilo jim to jeho pojetí: Že nechce vymést ze Sijónu nepřátele, že mu jde o všechny zdeptané. Znovu a znovu zní otázka: Jaký mesiáš je pro tento svět, pro nás, pro mě cennější? Ten mocí všechno shora řídící, nebo ten co se dole snaží podpírat smutné, chudé, nemocné, ukazovat cestu osleplým?

Dalším rozměrem toho vyprávění je, že v Nazaretských se to trochu pere. Slavný rodák potěší. Ale že by jim měl o Bohu říkat někdo, koho viděli si hrát na ulici, kdo jim vyměňoval trám v domě, to ne. A už vůbec ne, že by mesiášem, božím vyslancem byl soused!

To je i dost současný kámen úrazu. Čekáme, že k nám Bůh promluví odněkud z nebe, ze snu, nebo alespoň z Bible. Nebo že slova o Bohu budou oblečená do černého taláru. Ale Bůh se nám může ozývat i z ne vždy příjemných slov někoho, kdo tu vyrostl, kdo s námi sousedí humínkem, kdo se s námi tuhle opil ve sklepě.

Ta přečtená prorokova slova vlastně Ježíš moc nevysvětluje, někdy není potřeba všechno komentovat, ale důležité je s nimi počítat – že platí. Ježíš říká: Dnes se to naplnilo. Ne až někdy..., ne jen kdysi v minulosti, už dnes je nám Bůh blízko a podává ruku.

FS ČCE v Nosislavi,
Masarykova 156.
<http://nosislav.evangnet.cz>;
číslo bankovního účtu
2900034096/2010; IČ 48452831